

Modlitbový zápas

ROK 2011

„Na твоjich múroch, Jeruzalem, ustanovil som strážcov: celý deň a celú noc nikdy nech nemlčia!
Vy, ktorí upomínate Pána, nesmiete mať pokoja, kým nepostaví, kým neurobí Jeruzalem ozdobou na zemi!“

Iz 62, 6-7

POKUŠENIA NA CESTE SVÄTOSTI -

CESTE PÚŠŤOU (POĎĽA 1KOR 10,7-10) - 3. ČASŤ

pýcha.

Svedectvo:

Moje chmúry najčastejšie vznikajú zo sebapoznania a uvedomenia si obrovskej priepasti medzi milosťami a darmi (hrivnami), ktorými ma Pán zahŕňa, a mojím duchovným životom, v ktorom s nimi zaobchádzam neúčinne a márnopatrne. Miesto zintenzívnenia všetkých snáh priblížiť sa k Pánovi, utečiem z boja a vzniká chmúra.

Vývoj chmúry:

Začnem sa analyzovať a dôjdem k presvedčeniu, že je všetko stratené, že som zmarila už toľko času a milostí, že i Pán už musí strácať trpezlivosť, a že väčší lump možno neexistuje, a že sa z tej polovičatosti aj tak nikdy nevyhrabem, pretože mám lenivosť a pohodlnosť už v povahe. Keď sa podarí zachytiť chmúru v tomto začiatočnom štádiu, je vyhraté a sebapoznanie môže naopak poslúžiť k väč-

od Boha a proti Bohu. Koreňom je opäť nevera a navyiac urazená

VYZERÁ TO AKO PRAVÁ LÚTOSŤ, ALE JE TO JEJ KARIKATÚRA - SEBALÚTOSŤ. TAKÝTO ZÁRMUTOK VEDIE K SMRTI,...

na chlebe a vode (do večere). Veľmi ma tiahlo poprosiť ich, aby aj mne dali. Ale Ježiš mi pomohol a ja som sa toho zdržala. Ďakujem, Ježišu!

Jarka, 11 r.

Pán zázračne ochránil

Pani H. nám svedčila o Božej добрote. Jej syn pracuje ako šofér autobusu. Viac ako týždeň boli silné mrazy (-30st. C). Pretože žijú pri rieke, v noci bolo až -34 st. C a tektutiny v motore zamrzali. Aby na druhý deň mohol ísť do roboty, telefonoval šéfovi, či môže nechať auto celú noc naštartované, aby nezamrzlo. Šéf nedovolil, že na to pôjde veľa nafty, ale poradil mu: „Ty v noci každé 2-3 hodiny vstaň, na pár minút naštartuj a bude to.“ Neobmáčkilo ho ani to, že syn pani H. mal pred sebou dlhú a pre poľadovicu nebezpečnú cestu. Uro-

bil podľa šéfovej rady, ale auto aj tak zamrzlo. Syn pani H. mu znovu telefonoval. Šéf mu povedal, že má s plynovou bombou rozohrievať trubky... Tak s otcom vliezli pod auto, ale plyn nie a nie zapáliť. Pani H. sa každý deň 2 hodiny modlí. I v tej chvíli bola na kolenách a práve pre túto jej vernosť a vydanosť Boh zasiahol. Práve v tej chvíli prechádzal neďaleko tých dvoch sused, ktorý pracoval v plynárenskom závode a manžel pani H. Na neho spod auta zavolať: „Nevieš, prečo sa ten plyn nechce zapáliť? I oheň zápalky tak divne reaguje.“ Sused vykrikoval, aby s tým prestali a zabránil im pokračovať. Potom ešte celý roztrasený vysvetľoval pani H.: „Ďakujte Bohu, že sa zmiloval nad vaším domom, už ste mohli mať manžela a syna na kusy. Keď už plynová bomba nechce horieť, znamená to, že v nej niet plynu, ale je tam hazolín. Vte-

dy oheň zápalky vťahuje dovnútra... To by bol strašný výbuch a mali by ste dva pohreby...

sestry

Uzdravenie vnuka

Vo februári prišla na rekolekcie aj jedna pani z K. Keď v piatok odchádzala z domu, bolo jej vnukovi zle, lebo sa otrávil klobásou. V nedeľu večer sa dozvedela, že ho odviezli v bezvedomí do nemocnice. Prišla za nami so slzami v očiach a prosila o modlitbu, tak sme sa šli modliť hneď bojovku. Pridalo sa aj niekoľko dievčat. Na druhý deň ráno sme sa tak modlili znovu za jeho uzdravenie, a hneď po tejto modlitbe už pani Halina hovorila s vnukom cez mobilný telefón. Bol pri vedomí a acetón, ktorý mal večer predtým hodnotu 4 – najvyššiu, bol v pondelok ráno 2 a ďalej klešal. Sláva Bohu!

sestry

AKO SA MODLIŤ ?

Motivácia

Modlíme sa za obrátenie, duchovné prebudenie a záchranu Slovenska. Modlite sa za konkrétne problémy vo farnosti, a to v jednote. Modlitbový zápas sa skladá:

1. Svätá hodina, ktorá je daná od 20⁰⁰ do 21⁰⁰. Modlí sa ju všetci členovia modlitbového zápasu. Odporúča sa, aby sa ju modlila každá kresťanská rodina spoločne doma. O 21⁰⁰ hod. dávajú kňazi požehnanie, predovšetkým modliacim sa. Je dobré upozorniť, aby ľudia chorí a spútaní otrockými okovami zlého (alkoholom, hracími automatmi, nečistým duchom, okultnými putami) s veľkou vierou prosili Pána Ježiša za oslobodenie a s vierou prijímali v túto hodinu požehnanie. Počas sv. hodiny aj počas modlitbovej stráže je dôležité mať konkrétny úmysel, za ktorý

sa modlíť. Počas modlitby si uvedomovať Božiu prítomnosť a pravdu, že „Bohu nie je nič nemožné“ (Lk 1,37) a so živou vierou sa na Neho obrátiť. Vzorom pre túto modlitbu sú nám Abrahám, Jakub, Mojžiš, Eliáš, Nehemiáš, Judit, Panna Mária. Možno sa modliť sv. ruženec a iné cirkevné modlitby.

2. Modlitbová stráž. Jednu modlitbovú skupinu tvorí 23 ľudí. Každý člen má jednu konkrétnu hodinu dňa modlitbovú stráž (20:00 – 21:00 hod. je spoločná). Takto sa modlí celý deň nepretržite. Za skupinu je jeden zodpovedný. Každý by mal mať zoznam svojej modlitbovej skupiny.

Režim modlitieb

Takto vytvorené modlitbové skupiny na celom území Slovenska majú svoju modlitbovú stráž rozdelenú podľa krajov:

– bývalý Západoslávsky kraj od 1. do 10. dňa v mesiaci;
– bývalý Stredoslávsky kraj od 11. do 20. dňa v mesiaci;
– bývalý Východoslávsky kraj od 21. do 30. (31.) dňa v mesiaci.

Nie je nutné, ale odporúča sa: Pred 10-dennou strážou, najlepšie v nedeľu, sa skupina stretne a podajú sa návrhy, za čo je potrebné sa modliť. Je dobré, aby sa na modlitbách bojovalo za aktuálne problémy vo svojom najbližšom okolí (napr. za problémy rodiny, zamestnanie, za obrátenie nejakého človeka, za uzdravenie, za oslobodenie od alkoholu, za zastavenie šírenia siekt v okolí a pod.). Môže sa lósom určiť, ak je viac návrhov. Po skončení 10-dennej modlitbovej stráže sa skupina (v nedeľu) podelí so svojimi skúsenosťami z modlitbového zápasu.

„Slovensko nezachráni nikto, iba Boh. Ale On to neurobí bez teba!“ (citát otca biskupa Rudolfa Baláža, 12. 7.1997, Žilina)
Modlitbový zápas chce podporovať Evanjelizáciu 2000, vyhlásenú sv. Otcem i našimi biskupmi 13.5.1997 v Nitre a 11.7.1997 v Žiline; otec kardinál Ján Ch. Korec vtedy vyzval modlitbové skupiny k veľkej úlohe: „Premodlujte Slovensko!“
Toto je výzva, ktorú by mal každý kresťan zodpovedne realizovať.

Kontaktná adresa: Pavol Karol, Dargovských hrdinov 5, 066 01 Humenné
Prosíme Vás, pošlite nám vaše svedectvá a skúsenosti s modlitbou. Tento časopis si robíte sami.

prinútiť ho vstať z postele a povedať mu, nech „neblázni“, že je predsa úplne fit. V duchovnej sfére je to podobné. Nakoniec sa so svojim bolestníctvom a chmúrou tak omotám, že stratím súdnosť a vsugerujem si, že som naozaj taký úbožiak a chudák, že o tom nikto nemá ani poňatia.

MÔŽEŠ SI I Z KAMEŇA UROBIŤ SVOJICH SLUŽOBNÍKOV, TEDA MÔŽEŠ AJ MŇA PRETVORIŤ NA SVOJU SLÁVU...

Veľmi dôležité je prestať myslieť na seba a na svoje „bebi“, zastaviť sa, obrátiť sa priamo na ukrižovaného Ježiša a priznať: „Pane, tu ma máš, nemôžem sa na Teba ani pozrieť, neviem si rady so svojou povahou. Ty ma poznáš a miluješ ma i takto. Verím tomu, že keď ja končím, Ty začínaš, pretože u Teba nič nie je nemožné. Môžeš si i z kameňa urobiť svojich služobníkov, teda môžeš aj mňa pretvoriť na svoju slávu, nech je oslávené Tvoje meno.“

Chybný postoj blížnych:

Keď ma berú vážne, tolerantne chodia okolo mňa po špičkách, snažia sa mi odpovedať na vybrúsené a logické argumenty, ktorými si rýchlo a nenápadne vymáham z ich strany presvedčenie, že som v podstate snaživé, úprimné a duchovné dievča a Pán na mňa zosiela ťažkú skúšku... Vcíťujú sa do mňa, chápu ma a tým úžasne dobre a účinným spôsobom pôsobia, že si chmúru obľubujem, že je mi takto trpitelky „fajn“ a už som skoro presvedčená, že majú pravdu. Chmúra rastie ako dobre hnojnený baobab.

Správny postoj blížnych:

Bystro vypozerovať, že namiesto dodržiavania hesla ORA

ET LABORA (modli sa a pracuj), ležím v nečinnosti a stonám – t.j. že nie je na mieste ma v tom podporovať a tolerovať, ale že potrebujem z pravej lásky teraz tvrdšie slovo a hlavne chmúru odmaskovať. Tzn. poukázať na to, že keby som si sadla k učeniu, od ktorého utekám, čo je mojou povinnosťou, alebo si klakla a pomodlila sa, tak je okamžite po sklúčenosti a chmúre. Keď sa karty odkryjú, je mi už trápne v chmúre ostávať, pretože ma už nikto neobdivuje a nelutuje.

Naša svätosť nie je pre nás, ale pre Boha. Pokiaľ nám ide v našom snažení o vlastnú dokonalosť a nie o to, aby sme sa Jemu páčili, potom často prežívame svoje neúspechy a stagnácie veľmi ťažko a v reptaní proti Bohu.

c/ Porovnanie s druhými:

• Porovnanie s ľuďmi vo svete (“ako pokojne si žijú”):

Svedectvo: Mnohokrát som pochybovala o tom, či je rozumné brať všetko tak do dôsledkov, zvlášť keď som videla, ako si tým komplikujem život. Zdalo sa mi, že stačí odhodiť nároky evanjelia a človek žije omnoho radostnejšie a plnšie. Krásne o tom hovorí 73. žalm: „Aký dobrý je Boh voči statočným, Boh voči tým, čo majú srdce čisté. No mne sa temer nohy podlomili, takmer som sa zapotácal. Lebo som žiarlil na chvastúňov, keď som videl, ako bezstarostne si žijú hriešnici. Premýšľal som, ako sa mám vo všetkom tom vyznať, zdalo sa mi to neľahké. Až keď som vstúpil do Božej svätiny, pochopil som, aký bude ich koniec.” Keď som uvažovala rozumom, dávala som za pravdu svetlu. Ale až keď som sa začala modliť a vošla som do Božej prí-

tomnosti, uvedomila som si, čo strácam tým, keď milujem svet. Boh chce, aby sme mu patrili celým svojím srdcom a celým svojím životom, a preto musím prijať pohoršenie kríža a stať sa bláznom pre Krista. Svet to nikdy nepochopí, ale človek nesmie hľadiť na to, čo hovorí svet, ale na to, čo hovorí Kristus a nebáť sa pre neho stratiť všetko.”

• Porovnanie s veriacimi (konkurenčnosť)

Svedectvo: Videl som, ako bratia a sestry okolo mňa rastú v milosti a slúžia Pánovi a ja som nebol schopný ani začať. Stále som bojoval s tými istými vecami a nejako som sa nemohol pohnúť z miesta. Pripadal som si úplne k ničomu, skôr ako brzda pre ostatných a pochyboval som, či patrím do modlitbového spoločenstva a či niekde úplne inde. Vyčítal som Bohu, prečo musím žiť v takýchto podmienkach, ktoré ma od Neho odvádzajú, prečo mi dal takúto povahu, ktorá sa bojí každého sebezáporu a ihneď sa zrúti, namiesto toho, aby sa vzchopila. Videl som svoju úplnú tuposť k Božím veciam a neosloviteľnosť. Bolo mi ľúto, že nemôžem dať Bohu tolko ako ostatní, že mu nie som schopný dať vôbec nič. Musel som sa naučiť, že Boh ma miluje takého, aký som a odovzdať do Jeho rúk i svoju nemohúcnosť s vierou, že u Neho nie je nič nemožné, a že On môže urobiť i ten zázrak, že zo mňa bude niečo k jeho sláve.

VAŠA REDAKCIA

Deväť prvých piatkov

Mala som veľmi pobožnú babku. Celých 25 rokov pomáhala

v kostole, na Božiu slávu. Často rada sa modlila ruženec a urobila si 9 prvých piatkov. Bola dobrá, pokorná a mlčanlivá. Na obed pred Štedrým večerom sa babka Mária ešte šla pozrieť do kostola, či je všetko pripravené. Tam pocítila veľkú bolesť srdca, ledva sa vrátila domov. Pri večeri babka už nesedela. Rodina videla, že prichádza smrť. Chvilami sa nám zdalo, že babka už zomrela, ale Pán Ježiš ju držal až do 5 hodiny ráno, keď sa podarilo prísť kňazovi. Udelil babke sviatosti, ešte bola pri vedomí a 20 minút po jeho odchode si Ježiš vzal babku k sebe. Pán je verný, On dodržal prísľub, ktorý sa viaže na 9 prvých piatkov. V našej rodine si ich už takmer každý urobil.

Irina, S.

Dostala som úplatok

Pred dvoma rokmi som zmenila prácu: z praktického lekára na učiteľku. Práca v škole má jednu zvláštnosť – tzv. „prejav vďačnosti“ – t.j. úplatky. Pred začiatkom svojej práce som prosila Pána, aby ma chránil, aby som neupadla do pokušenia. Skončil prvý rok a ja som bola spokojná, že som v týchto pokušeniach obstála. Pred začiatkom druhého roku ku mne prišla triedna učiteľka z triedy, ktorú som učila a dala mi peniaze na znak vďačnosti od tých študentov. Celkom ma to vyviedlo z rovnováhy a bola som tak dezorientovaná a slabá, že som nebola schopná sa v tej chvíli vzoprieť. Keď triedna odišla, nechala mi peniaze a veľkú horkosť. Vzala som tie peniaze, rozniesla po kostoloch a do kláštora. A Pánovi som pri tom hovorila, že to je obetný dar od tých študentov. Keď som odo-

vzdala posledné peniaze, vyspovedala sa a vyšla z kostola, začala som od radosti plakať, že znovu môžem mať čisté svedomie, že som urobila to, čo sa páči Bohu. Cítila som veľkú úľavu. Ďakujem Ti, môj Ježišu!

Nezatraťte svoju dušu

Chcem napísať svedectvo o tom, ako Pán uzdravil moju zranenú dušu. Mám manžela a tri dcéry. Keď som čakala tretiu, muž na mňa naliehal, aby som šla na potrat. Aj mama ma presvedčovala, že je to len „krv“. Neodvážila som sa na to, a narodilo sa moje tretie dieťa. Ale na nasledujúci raz ma presvedčili – šla som na potrat – a to sa opakovalo niekoľko krát. Po tom som začala byť nervózna, prenasledovali ma zlé myšlienky, dokonca také, aby som skočila z balkóna. Mala som veľkú duševnú bolesť, ktorá rástla. Vtedy mi vo dne i v noci prichádzala jedna myšlienka a nedávala mi pokoj: „Choď na spoveď! Vyspovedaj sa z týchto hriechov!“ Aj mama začala na mňa naliehať, aby som sa vyspovedala, lebo aj ona mala výčitky svedomia. Šla som na spoveď, ale tieto hriechy som nevyznala – hanbila som sa. Neprišla žiadna úľava, bolo mi ešte ťažšie. Veľa som sa modlila, začala som chodiť do kostola, ale nepomáhalo to. V mojom vnútri to doslova kričalo: „Choď na spoveď!“

Počas veľkého pôstu, zmučená touto bolesťou, som sa odvážila a pribehla som do kostola. Predtým, keď som naberala odvalu, vždy prišli prekážky: rôzne choroby, problémy i strach nedovolil, aby som vyznala svoje hriechy. Ale tentoraz som bežala,

modlila sa a prosila: „Pane, pomôž!“ Dlhú som stála v rade a znovu prichádzali pokušenia nehovoriť o tom, ale popri tom mi zvučalo v ušiach: „Povedz pravdu!“ Tak som teda povedala pravdu, kajala sa z týchto veľkých hriechov. Pocítila som, že mi je ľahšie. Myšlienky na samovraždu zmizli. Naďalej chodím do kostola, na púte, modlím sa, robím pokánie, prijímam Ježiša a mám na duši pokoj. Chcem vystríhať všetky ženy, aby nerobili také ťažké hriechy ako ja, aby nezatratili svoju dušu!!!

s.

Úmysel MZ

Moja sestra bola ťažko chorá. Nevládne ležala, a doma už vedeli, že onedlho zomrie. Dala som za ňu úmysel na modlitbový zápas a prosila som Ježiša i Panu Máriu, aby ju uzdravili, pretože má 8 detí. A hoci tento úmysel na MZ nevylosovali, Pán predsa vypočul naše prosby. Praskol jej vred a takmer neživú ju odviezli do nemocnice. O dva týždne s pomocou paličky sama nastúpila do auta, keď ju viezli domov. Ešte sa cíti slabá, ale má radosť, že je zas so svojimi deťmi. Zo srdca ďakujem Pánu Ježišovi a Panne Márii za všetky dary a milosti!

Mária Ž.

Ťažký pôst

Raz moji spolužiaci jedli v škole kekсы a čipsy. Bola streda a ja s mamou a ockom už dva roky postíme v stredu a piatok